

Ἀρχαῖς γὰρ τρισὶ ταῖς δε, λάβοις δουλεύει ἅπαντα.
“Principiis enim tribus hisce, accipias, servire cuncta.”

Sed tribus hisce principiis, non solum nomen dat principii, verum etiam, omnia producendi munus tribuit. Namque monadem illam, Patrem nominat sæpe, ut in his locis (ne sine testimonio dicamus quicquam):

Ἐαυτὸν ὁ πατὴρ ἤρπασεν. Se ipsum Pater rapuit.

Πάντα ἐξετέλεσσε πατὴρ. Omnia perfecit Pater.

Secundum vero Principium, Potentiam Patris noncupat.

Οὐδ' ἐν ἐῆ δυνάμει κλήσας ἴδιον πῦρ.

“Neque in sua potentia clausit proprium ignem.”

Vocat etiam robur: ἐξ ἀλκῆς πατρός.

Appellat quoque paternam mentem.

ἔργα νοήσας πατρικὸς νόος αὐτογένεθλος.

Opera intelligens paterna mens, per se genita. Cui efficientiam tribuit, quando ait:

Πᾶσιν ἐνέσπειρεν δεσμὸν πυριβριθῆ ἔρωτος.

Omnibus insevit vinculum igni grave amoris. Et alio:

Σύμβολα γὰρ πατρικὸς νόος ἔσπειρεν κατὰ κόσμον.

Symbola enim Paterna mens sevit per mundum. Tertium vero Principium mentem secundam nominat.

Πάντα ἐξετέλεσε πατὴρ, καὶ νῶ παρέδωκε δευτέρῳ.

Omniam perfecit pater, et menti tradidit secundæ.

Secundam mentem vocat, quia illa autogenethlos per se genita est prima. Hæc secunda mens, terminus est paterni profundi, hoc est totius Trinitatis. Ait enim:

Ἔστι γὰρ πέρας πατρικοῦ βυθοῦ, καὶ πηγὴ τῶν νοερῶν.

Est enim terminus paterni profundi, et fons intellectualium.

Et si terminus, et finis sit profundi, non tamen ex eo, exiit.

Μῆτε προῆλθεν, ἀλλ' ἔμενεν ἐν τῷ πατρικῷ βυθῷ.

Neque egressa est, sed mansit in paterno profundo.

Dat vero, huic tertio principio quoque rerum, efficientiam. Et factorem vocat:

Καὶ ὁ ποιητῆς, ὃς αὐτουργῶν τεκτέναιται τὸν κόσμον ὃς ἐκ νόουἔκτωρε πρῶτος.

Et factor, qui a se operans fabricat mundum.

Qui ex se mente exiliit primus.

Hæc est quæ ex prima mente exiliit. Et hanc eandem ait fuisse artificem mundi empyrei. Canit namque:

Νοῦ γὰρ νοῦς ἐστὶν, ὁ κόσμου τεχνίτης πυρίου.

“Mentis enim mens est, ea quæ mundi artifex est ignei.”

Hæc enim ex prima mente cum exierit, iure mens mentis dicta est.

Sed et Hermetem audiamus, quam divine de tribus hic principiis loquatur. Hac tamen differentia. Quod Zoroaster, Patrem numquam appelle mentem. Hermes vero et hunc intellectum nominat.

Ὁ δὲ νοῦς πατὴρ θεός. Mens vero pater Deus.

Iterum et in his aliis.

Πάντων γὰρ κύριος, καὶ θεός, καὶ πηγὴ, καὶ ζωὴ, καὶ δύναμις, καὶ φῶς, καὶ νοῦς, καὶ πνεῦμα.

“Omnium enim Dominus, et pater, et Deus, et fons, et vita, et potentia, et lux, et mens, et spiritus.”

In quibus videtur, tres omnes hypostases complexus, sicuti et in his.

Ἐν μόνον ἦν φῶς νοερὸν πρὸ φωτὸς νοεροῦ, καὶ ἦν ἀεὶ νοῦς φωτεινός, καὶ οὐδὲν ἕτερον ἦν ἢ τοῦτου ἐνότης, ἢ πνεῦμα πάντα περιέχων, ἀεὶ ἐν ἑαυτῷ ὢν, ἀεὶ τῷ ἑαυτοῦ νοὶ καὶ φωτὶ, καὶ πνεύματι πάντα περιέχει.